

A Szent Péter-bazilikában a pápa úgy fogalmazott: a kegyelem pillanata lesz a Hit éve, amikor még teljesebben Istenhez fordulhatunk, megerősíthetjük hitünket, és örömmel hirdethetjük őt az embereknek. XVI. Benedek szerint a Hit éve új lendületet adhat az egyház missziójának, és kivezetheti az embereket abból a sivatagból, amelyben gyakran találják magukat, és elvezetheti őket az élet helyére, a Krisztussal való barátságra.

Olyan történelmi korban élünk, amikor naggyá nőtt bennünk a kísértés, hogy Isten nélkül éljük életünket. Technikai és jóléti kultúránk arra a meggyőződésre épül, hogy lényegében mindent megtehetünk. Az Isten iránti vágyakozást az emberekben ma nehéz felszítani. A keresztény hit azt a vigaszt is nyújtja, hogy Isten oly nagy, hogy kicsi lehet. A történelem eddig is bizonyította, hogy a vallás sohasem szűnik meg, mert valójában magában az emberben gyökerezik. Tapasztalat is bizonyítja, a hitetlen emberben is felvetődik Isten létének kérdése. Istenbe vetett hit esetében elegendő okunk van arra, hogy ráhagyatkozzunk. A hit az ember egész létét érinti, mindig meghaladja a tudást, a bizonyíthatóságot és ezért is van lehetőség okokat találni a hit ellen. A hit életünkben mindig mélyebbre ereszti gyökereit, olyannyira, hogy életem egyre inkább azonossá válhat a hittel.

A hit mindig is egy út marad. Ameddig élünk, úton vagyunk, emiatt a hit mindig veszélyeztetett és szorongatott helyzetben van. A hit csak azáltal érhet be, hogy az élet minden szintjén ellenáll a hitetlenség fenyegetésének. A katolikus egyház hitében azt tudja, amit Isten nekünk a kinyilatkoztatás történetében mondott. Amit mi ebből megértünk az mindig mögötte marad annak, amit Isten valójában mondott. A hit aktusa abban áll, hogy bízom abban, Isten jelen van, kezébe helyezhetem magam. A hit - a mustármag példázata szerint - nem pusztán meghatározott tételek elfogadása, hanem az élet magja bennem. A hit megfelel értelmünknek, mivel az igazságot mondja ki, a hit értelem nélkül nem igazi keresztény hit. A hithez hozzátartozik egy életút, amelyen a hit tartalma kísérlet révén fokozatosan igazodik és egészében mély értelműnek bizonyul. A hit nem egyszerűen csak van, hanem csökken, vagy növekszik.

A hit szabadsága mindig nagyon törékeny. A hit háttérbe kerülésével a társadalom kegyetlenebb, erőszakosabb, nyugtalanabb lett. Pozitív hatására pedig jobb emberekké válnak, melegség, belső fény vezeti az embert. A hitet minden nemzedéknek újra kell élnie, és újra fel kell fedeznie. Az Egyházban meg kell kérdeznünk magunktól, és el kell gondolkodnunk azon, miért nem tudjuk úgy hirdetni a hitet, hogy az választ adjon korunk problémáira. A hit a "mi" közösségébe van ajándékozva, máshol nincs. A keresztény hit azzal az igénnyel lép fel, hogy Istenről, a világról, és magunkról mondjon nekünk valamit, mégpedig azt, ami igaz, és ami megvilágosít bennünket. A keresztény hit arról is meg van győződve, hogy bennünket még egy újabb szint vár, mégpedig a Krisztussal való találkozás által.

Sok országban a hit ma is csak vértanúságon keresztül törhet magának utat. Dél-Amerika megtérítésében Guadelpo hozott áttörést, amikor az indiánok meglátták, hogy ez nem a hódítók vallása, hanem a jóságos Anya és az értünk szenvedő Isten vallása - Mária valóban Krisztushoz vezető út lett.

A bíboros bátorítása; "bátran léphetünk a jövőbe a hit erejével, mert az Úr egészen biztosan akkor is velünk lesz."

Jozef Ratzinger Isten és a világ c. könyve alapján.

Homíliájában emlékeztetett a ma mély válságot átélő házasság jelentőségére, valamint az életszentségre, amely főszerepet játszik az evangelizációban. A Szentatyával több, mint 400 bíboros, püspök és pap koncelebrált a virágokkal feldíszített Szent Péter téren, amelyet a világ minden részéről érkezett hívek töltöttek meg.

„Ezzel az ünnepélyes szentmisével megnyitjuk a XIII. rendes püspöki szinódus közgyűlését, amelynek témája: Az új evangelizáció a keresztény hit átadására. Ez a téma programszerű útmutatás az egyház élete számára; vonatkozik minden tagjára, a családokra, a közösségekre, intézményeire. Jelentőségét hangsúlyozza, hogy egybeesik a Hit évének megnyitásával, amelyre október 11-én, csütörtökön a II. vatikáni zsinat kezdetének 50. évfordulóján kerül sor” – kezdte homíliáját XVI. Benedek pápa.

A Szentatya a vasárnapi szentmise olvasmányából kiindulva két témát mélyített el szentbeszédében: az egyik a házasságra, a másik Jézus Krisztusra vonatkozott.

„Ennek a szinódusi összejövetelnek az elején fogadjuk be a Zsidókhoz írt levélnek azt a felszólítását, hogy szegezzük tekintetünket az Úr Jézusra, aki „a halál elszenvedéséért a dicsőség és nagyság koronáját kapta” (Zsid 2,9). Isten Szava a dicsőséges megfeszített Krisztus elé állít bennünket, hogy egész életünk és különösen ennek a szinódusnak az elkötelezettsége Őelőtte és misztériumának fényében valósuljon meg.

Az evangelizációnak mindig és mindenütt Jézus Krisztus, Isten Fia a központja és végső pontja. A Keresztre feszített Jézus a megkülönböztető jele azoknak, akik hirdetik az evangéliumot: a szeretet és a béke jele, felhívás a megtérésre és a kiengesztelődésre – mondta homíliájában XVI. Benedek pápa.

Ezt követően az „új evangelizációról” elmélkedett. Az egyház azért létezik, hogy evangelizáljon. Jézus Krisztus parancsához hűen, tanítványai elmentek az egész világra, hogy hirdessék az evangéliumi Jó Hírt, mindenütt keresztény közösségeket alapítva. Idővel ezek jól szervezett helyi egyházakká váltak, számos hívő csatlakozott hozzájuk. Bizonyos történelmi korokban az isteni Gondviselés megújította az egyház evangelizáló tevékenységének dinamizmusát. A pápa utalt az angolszász és a szláv népek, továbbá az amerikai földrész evangelizálására, illetve az afrikai, ázsiai és óceániai népek közötti missziós tevékenység időszakaira.

A Szentatya ezután tekintetét Avilai Szent János spanyol áldozópapra és Bingeni Szent Hildegárd német misztikusra, apátnőre emelte, akiket előzőleg az egyetemes egyház doktorainak nyilvánított. A Szentlélek napjainkban is új lendületet ébresztett az evangéliumi Jó Hír hirdetésére. Ennek a spirituális és lelkipásztori dinamizmusnak egyetemes és legtekintélyesebb kifejeződése a II. vatikáni zsinat volt. Az evangelizálásnak ez a megújult dinamizmusa két speciális területen gyakorol kedvező hatást.

Egyrészt az „ad gentes” misszióban, amely azok felé irányul, akik még nem ismerik Jézus Krisztust és üdvözítő üzenetét. Másik ága pedig az új evangelizáció, amely főleg azok felé a megkeresztelt személyek felé irányul, akik eltávolodtak az egyháztól és nem gyakorolják

keresztény hitüket. A ma megnyíló szinódus az új evangelizációval foglalkozik, hogy elősegítse ezekben a személyeknek az Úrral való újbóli találkozását, hogy ismét felfedezzék a hit, vagyis az örömet és reményt hozó kegyelem forrását személyes, családi és közösségi életükben.

A házasság témája, amelyre az evangéliumi szakasz és az első olvasmány utalnak, sajátos figyelmet érdemel. Isten Szavának üzenete a Teremtés Könyvéből vett idézettel foglalható össze (Ter 2,24), amelyet maga Jézus is átvesz tanításában: „Az ember ezért elhagyta atyját és anyját, feleségéhez csatlakozik s a kettő egy test lesz” (Mk 10,7-8). Isten Szava arra szólít fel bennünket, hogy még jobban tudatosítsuk ezt az ismert, de nem eléggé érvényre juttatott valóságot: a házasság önmagában véve egy Evangélium, azaz Jó Hír napjainkban, különös tekintettel az elkereszténytelenedett világ számára.

Egy férfi és egy nő egysége, „egyetlen testté válása” a termékeny és felbonthatatlan szeretetben olyan jel, amely erőteljesen szól Istenről. Olyan ékesszólással, amely napjainkban még fontosabb, mivel sajnos, különféle okok miatt a házasság, éppen az ősi evangéliumi hagyományokkal rendelkező térségekben mély válságon megy keresztül. Ez nem véletlen – állapította meg XVI. Benedek pápa. A házasság a hithez kapcsolódik; mint a hűséges és felbonthatatlan szeretet egysége, azon a kegyelmen alapul, amely a Szentháromságos Istentől származik, aki Krisztusban a keresztségig való hűséges szeretettel szeretett bennünket.

Nyilvánvaló összefüggés áll fenn a hit és a házasság válsága között. Az egyház megállapítja és tanúsítja: a házasság nem pusztán tárgya, hanem egyben alanya az új evangelizálásnak. Jól bizonyította ezt a közelmúltban megrendezett Családok Világtalálkozója.

Az életszentségre szóló egyetemes meghívás az egyik fontos összetevője annak a megújult lendületnek, amelyet a II. vatikáni zsinat ébresztett az evangelizáció terén (vö. Lumen Gentium, 39-42). A szentek az evangelizáció valódi főszereplői, az új evangelizáció úttörői és vonzerői. Közbenjárásukkal és életpéldájukkal megmutatják a közömbös, vagy éppen ellenséges személyeknek az evangélium és a Krisztussal való szeretetközösség szépségét. Arra szólítják fel az úgymond „langyos” híveket, hogy örömmel éljük meg a hitet, reményt és szeretetet, fedezzék fel ismét Isten Szava és a szentségek ízét, különös tekintettel az Oltárszentségre. Az életszentség nem ismer kulturális, társadalmi, politikai, vagy vallási korlátokat. Nyelvezete, amely nem más, mint a szeretet és az igazság, minden jóakarátú ember számára érthető és Jézus Krisztushoz, az új élet kimeríthetetlen forrásához vezet el.

A pápa ezután a két szentről elmélkedett, akik ma csatlakoztak az egyházdoktorok kiválasztott seregéhez.

Avilai Szent János a XVI. században élt, jól ismerte a Szentírást, buzgó missziós lélekkel rendelkezett. Sajátságos képessége volt arra, hogy mélyen behatoljon a Krisztus által az egész emberiség számára végbevitt Megváltás misztériumaiba. Isten embereként szüntelenül összekapcsolta az imát az apostoli cselekvéssel. Nagy gondot fordított a prédikációra, a szentségek gyakori vételére, a papjelöltek, szerzetesek és világi hívek képzésének fokozására, az egyház termékeny reformjának távlatában.

Bingeni Szent Hildegárd a XII. század fontos női alakja volt. Értékesen hozzájárult kora egyházának növekedéséhez, érvényre juttatta az Isten által kapott ajándékokat. Élénk értelemmel rendelkezett, aki képes volt felismerni az idők jeleit.

A szentek arra is tanítanak bennünket, hogy a keresztények csak akkor lehetnek jogosan büszkék istengyermeki méltóságukra, ha megtisztulnak. A személyes és közösségi bűnök nagy akadályt jelentenek az evangelizáció számára. Nem beszélhetünk új evangelizációról anélkül, hogy őszinte készséget mutatnánk a megtérésre. Az Istennel és testvéreinkkel való kiengesztelődés az új evangelizáció fő útja – utalt XVI. Benedek pápa Szent Pál Korinthusiakhoz írt második levelének soraira (2Kor 5,20).

Végül a nagy igehirdetők közbenjárásáért fohászkodott, kiemelve Boldog II. János Pált, akinek hosszú pápasága az új evangelizáció példaképe. A Szentatya Mária, az új evangelizáció Csillaga oltalmába ajánlotta a szinódust, kérve a Szentlélek különleges kiáradását: világítsa meg a szinódusi összejövetelt és tegye azt gyümölcsözővé az egyház előrehaladása számára.

G ÉBEN (2012-13) – I.

ZÓ: XVI. Benedek pápa megnyitotta a hit évét. A hit kapuja c. írásában, amellyel megnyitja ezt a kegyel...
hit kapuja, amely bevezet minket az Istennel való életközösségre és lehetővé teszi a belépést az Egyházba, ... Belépni ezen a kapunk azt jelenti, hogy életre szólóan útra kelünk.” Továbbá buzdít bennünket, hogy *„győződéssel, bizalommal és reménnyel vallja meg a hitet”*. Az is különleges, hogy azt írja: *„a plébánia és új egyházi közösség találjon módot arra, hogy ebben az évben nyilvánosan vallja meg a Krédót (Hitvallás)*

apostoli hitvallás...

ZÓ: Most mielőtt egy másik szép hitvallás-imádságot imádkoznánk, egy különlegeset (amelyet katek...),
ezelőtt egy megszívlelendő idézetet halljunk a Szentatya írásából:
„n, hogy az első századokban a korai keresztényeknek meg kellett tanulniuk a hitvallást. Mindennapi imádságukban feledkezzenek a keresztségben vállalt kötelességükről. Szent Ágoston igen mélyértelműen emlékeztetett erre a hitvallás elmondásáról szóló homíliájában: „A szent misztériumnak a hitvallása, amelyet valamennyi keresztény és ma egyenként elmondatok, azok a szavak, amelyekre szilárdan épül az Anyaszentegyház hite; arra a szilárd alapot kell építeni, amely a szilárd alapot adja. Ti tehát megkaptátok és elmondtátok, de szívetekben és elmétekben állandóan őriznetek kell, ismételteteket, gondolnotok kell rá a tereken, és nem szabad megfeledkeznetek róla étkezés közben sem; amikor alszotok, akkor is emlénnel kell virrasztanotok.””

1.: Hiszek a Teremtő Atyában! Hiszem, hogy nem véletlenül jött létre a világ. Nem véletlen az a sok szépség, vidámság és elkápráztató jelenség, ami körülvesz minket.

y a Teremtő akarta, hogy örömet okozzanak nekünk a születendő gyermekeink, uk fejlődésüket; a Teremtő akarta azt is, amikor mosolyogva nézem egy kis ését, vagy ahogyan a gyermekek örömmel nézik az otthoni akváriumban a kis edését vagy akár a papagáj figyelő tekintetét. Hiszek a Teremtő Atyában, és k mindennek, ami Tőle van!

2.: Hiszek a Megtestesült Istenben, Jézus Krisztusban, aki otthagya a got emberként élt köztünk! Elhozta a földre az isteni szeretetet és üzenetet: t tekinthetünk a Mindenhatóra!

y bízhatunk benne akkor is, amikor földi nehézségek között élünk, emberi geségeivel kell szembenéznünk, az Ő ígéretei miatt bármit érdemes ezen a lnünk.

gy nemcsak az a világ létezik, amit szememmel láthatok és kezemmel Életemben bátran hagyatkozhatok az evangélium tanítására és követhetem a én halkán megszólaló isteni sugallatokat.

3.: A Teremtő ajándékozta nekünk a szeretet érzését, mely eltölti egymás iránt zók szívét, a szerelmesek lelkét, és képesek vagyunk bárkit, még ellenfeleinket D hívja egybe az egyház tagjait.

ltette el szívünkbe, ezért Isten iránti örömmel, szeretettel, imádattal teljék be unk hálát az Istennek a végtelen és időtlen szeretetéért! Legyen hála minden en, akire ráteszi láthatatlanul is a kezét és meggyógyítja a lelkét!

e minden emberi szívben, akinek kinyitja szemét és értelmét, amikor Jézus nításait és bölcsességeit hallgathatjuk az evangéliumban!

mondok Neki, amiért az Oltáriszentségben itt van valóságosan köztünk: a okban Ő jön hozzánk, és a szentségimádásokban erőt ad lelkünknek!

4.: Hiszek a mindent körülvevő Szentlélekben! Ő a bölcsesség Lelke, aki vezeti életében is azt, aki kéri, és egy szebb életre vezet el minket már itt a földön is! nekünk gondolkodni, imádkozni, és Akinek a mélységeit mégcsak nem is ki az Atya és a Fiú Szeretete, és tüzes lángjával átjár bennünket is; mindenkit, ben szeretet van!

a minden emberi szívben, mert Jézus drága vére árán megszabadulhatunk Ézért bármilyen sötétséget is kell megélnem ebben a világban, tudom, hogy s hazavár mindannyiunkat!

ök életben és a feltámadásban! Hiszem, hogy a Fény országába hív minket az előttünk ment feltámadt testével az Úr Jézus.

Zó: A hit évének van egy szép logója, képe. Ezen azt látjuk, amint egy hajó a víz hullámain halad előre, és tovább viszi a krisztusi örömhírt az idők századain keresztül. A hajó főárbocaként egy keresztet látunk, amelyet az IHS monogramja alkotja, tehát Krisztus vezet egyházát; ezt erősíti meg, hogy a vitorlák mögött a návalaképét láthatjuk, amely az IHS monogrammal együtt már az Eucharisziát juttatja eszünkbe. Mi, mi hívők örömmel foglalunk helyet keresztségünk óta az egyház hajójában, és Krisztussal szeretetközösségben haladunk előre, az örök boldogság felé. Most egy szép imát hallunk a hit évére:

5.: Szentháromság egy Isten! Hálát adunk neked szereteted vonzásáért és a hit kegyelméért, amely által mi megismerjük téged, irgalmas és igaz Istenünket.

Hogy Jézusban megmutattad a hit győzelmes erejét, és Őt követve növekedhetünk az Isten- és az emberszerető szeretetben. Ezen szemléljük hitünk szent titkát, és merítünk az éltető Forrásból, amely gyümölcsözővé teszi életünket. Erősítsd bennünk a hit bátorságát, erősítsd hűségünket Egyházad iránt, és add, hogy tevékeny hitünkkel munkálkodjunk a világ megújulásában, nemzetünk és az egész világ megszentelésében.

Magyarok Nagyasszonya, hitvalló apostolok és vértanúk; magyar szentek és boldogok, könyörögjétek érett hitünkért.
(*Debrecen-Nyíregyháza egyházmegye által kiadott képeslapon is szereplő ima*)

Zó: A hit évének kezdő napja a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának emléknapja is, az 50. évfordulója az 1962. évnek. Soha nem gyűlt össze az örök városban ennyi püspök a világ minden részéről, hogy kérjék az Istent, vezessék tovább az egyház hajóját. Most a zsinati atyák mély gondolatokat tartalmazó imáját halljuk:

5.: Itt vagyunk, hozzád jöttünk, Urunk, Szentlélek! Itt vagyunk, nagy bűnöktől terhelten, mégis a Te kegyelmeddel. Gyere közénk, légy velünk, áradj ki kegyelmeddel a szívünkben! Taníts meg, mit kell tennünk, jelöld meg az igazságot, mutasd meg, mit kell cselekednünk, hogy a Te segítségével mindenben segítségre legyünk. Vidd el a megtévesztéseinket és vidd véghez azokat, mert Tiéd a dicsőség neve egyedül az Atyával és a Fiúval. Te, aki mi megsegít, ne engedd, hogy összetörjünk, amit Te rendeztél el! Tudatlanság ne vezessen félre minket, emberiség, ne vigyenek rossz irányba bennünket a megtévesztések és hamis szándékok. Csak a Te kegyelmeddel. Add, hogy egyek legyünk Benned, és ne térjünk el az igazságtól. Ahogy a Te nevedben összegyűltünk, add, hogy a gyermeki lelke vezessen, szilárdan kitartsunk a hit igazságában, hogy gondolataink soha ne hagyjanak el minket. Add, hogy az eljövendő világban örök jutalmat kaphassunk helyes cselekedeteinkért. Ámen.

(*A zsinati atyák imádsága*)

URBIS ET ORBIS

RENDELET

A szent búcsúk adományával gazdagodnak
a *Hit Éve* folyamán végbevitt különféle jámbor cselekedetek

A II. Vatikáni Zsinat ünnepélyes megnyitásának ötvenedik évfordulóján, amely zsinatnak Boldog XXIII. János pápa „fő feladatként jelölte meg a keresztény tanítás értékes hitletémenyének gondosabb őrzését és kifejtését, hogy így hozzáférhetőbb legyen Krisztus hívei és a jóakarató emberek számára” (II. János Pál pápa, *Fidei Depositum* apostoli konstitúció, 1992. október 11, AAS 86 [1994] 113), XVI. Benedek pápa kijelölése alapján kezdetét veszi egy olyan év, amelyet az igaz hit megvallásának és helyes értelmezésének szentelünk, a *Zsinati Dokumentumoknak* és a *Katolikus Egyház Katekizmusa* cikkelyeinek olvasása, vagy még inkább jámbor átélmélkedése révén. A *Katekizmust* Boldog II. János Pál pápa adta ki a Zsinat kezdetének harmincadik évfordulóján, pontosan azzal a céllal, hogy „a Zsinat tanítását elmélyítve a hívek jobban kötődjenek ahhoz és ez elősegítse megismertetését és alkalmazását” (Uo.114).

Már az Úr 1967. évében, Szent Péter és Pál apostol vértanúságának tizenkilencedik centenáriumának emlékére is ehhez hasonlóan meghirdette a *Hit Évét* Isten szolgája, VI.Pál pápa, hogy „a hit ünnepélyes megvallása révén megmutassa, mennyire fontos, hogy az évszázadok alatt kialakult hitvallást, amely minden hívő öröksége, újra meg újra megerősítsük, kifejtsük, annak érdekében, hogy a múlttól igen eltérő történelmi körülmények között is érvényesnek bizonyuljon” (XVI. Benedek pápa, *Porta fidei* apostoli levél, 4).

Jelen korunkban, amely annyi mély változást hoz az emberiség számára, Szentatyánk, XVI. Benedek a *Hit Évének* meghirdetésével arra kívánja felszólítani Isten népét, amelynek egyetemes pásztora, valamint az egész világ valamennyi püspökét, hogy „egyesüljenek Péter utódával a kegyelem ezen idejében, amelyet az Úr kínál nekünk, hogy emlékezzünk meg a hit drága ajándékáról” (Uo., 8).

Minden egyes hívő „alkalmat kap rá, hogy megvallja hitét a feltámadott Krisztusban... az egész világ minden székesegyházában és minden templomában, az otthonokban és a családokban, hogy mindenki átérezze a sürgető szükségét, hogy jobban megismerje és a következő nemzedékeknek továbbadja az örök hitet. A szerzetes közösségek, a plébániák, az Egyház minden közössége, legyen bár ősi vagy új, módot fog találni ebben az esztendőben, hogy nyilvánosan hitvallást tegyen” (Uo).

Ezen felül minden hívő, egyénileg és közösségleg is meghívást kap, hogy nyíltan megvallja a hitét a többiek előtt a mindennapi élet különféle körülményei között: „Az ember társas természete viszont igényli, hogy belső vallási aktusait külsőleg kifejezze, vallási téren másokkal kapcsolatot teremtsen, és vallását közösségi formában vallja meg” (*Dignitatis humanae* nyilatkozat, 1965. december 7: AAS 58 [1966], 932).

Mínt hogy elsősorban az a célunk, hogy – amennyire ez ezen a Földön egyáltalán lehetséges – a lehető legjobban kifejlesszük magunkban az életszentséget és a lélek tisztaságát, ehhez nagyon hasznos segítséget nyújthatnak a szent búcsúk, amelyeket az Egyház, a Krisztustól ráruházott hatalom segítségével, felkínál mindazoknak, akik a megfelelő hozzáállással teljesítik azokat a sajátos előírásokat, amelyek elnyerésük feltételei. „A búcsú révén – tanította VI. Pál – az Egyház, felhasználva a Krisztus által végbevitt üdvözítés szolgáló leánya voltát, meghirdeti a hívek számára Krisztus és a szentek közössége teljességében való részvétel lehetőségét, bőven kínálva számukra alkalmat az üdvösség elérésre” (*Apostolorum Limina* apostoli levél, 1974. május 23: AAS 66 [1974] 289). Ebben nyilvánul meg az „Egyház kincse”, amelyet jelentős mértékben növelnek „a boldogságos Istenanya és minden kiválasztott érdemei, a legelső igaztól az utolsóig” (VI. Kelemen, *Unigenitus Dei Filius* bulla, 1343. január 27).

Az Apostoli Penitenciária, amelynek feladata a búcsúk megadását és használatát szabályozni, valamint buzdítani a hívek lelkét, hogy helyesen fogják fel és táplálják ezek elnyerésének vágyát, miután erre felkérte az Új Evangelizáció Előmozdításának Pápai Tanácsa (a Hittani Kongregáció által kiadott *Lekipásztori iránymutatással kiegészített jegyzék a Hit Évére* alapján), az alábbiakat határozta meg a búcsúk adománya elnyerésére a *Hit Évében*, a Pápa gondolatának megfelelő módon, abból a célból, hogy a hívek mindinkább törekedjenek a Katolikus Egyház tanításának megismerésére és megszeretésére, és abból minél bővebb lelki gyümölcsöket nyerhessenek.

A *Hit Évének* teljes időtartama alatt, vagyis 2012. október 11-től 2013. november 24-ig teljes búcsút nyerhetnek a saját bűneik miatti időleges büntetés alól Isten irgalmából, amit az elhunyt lelkekért is felajánlhatnak, mindazon hívek, akik valódi bűnbánatot tartottak,

kellőképpen meggyóntak, szentségi áldozáshoz járultak és imádkoztak a Szentatya szándékára,

- a. – minden alkalommal, ha legalább három alkalommal részt vesznek az igehirdetésen a szent missziók alkalmával, vagy legalább három előadást meghallgatnak a II. Vatikáni Zsinat dokumentumairól és a Katolikus Egyház Katekizmusának cikkelyeiről, bármely templomban vagy alkalmas helyen;
- b. – minden alkalommal, ha zárándoklat formájában meglátogatnak egy pápai bazilikát, egy keresztény katakombát, egy székesegyházat, egy, az ordinárius által a *Hit Évére* kijelölt szent helyet (például a *Basilica Minor*-ok valamelyikét, valamely Mária-kegyhelyet, a szent apostolok vagy védőszentek valamely kegyhelyét) és itt részt vesznek valamilyen liturgikus imádságon, vagy legalább megfelelő időt eltöltenek ott összeszedetten, jámbor elmélkedéssel, amit a Miatyánk, a Hiszekegy bármely hivatalos formája, valamint a Szűzanyához, az apostolokhoz vagy a védőszentekhez szóló fohász elimádkozásával fejeznek be;
- c. – minden alkalommal, az ordinárius által a *Hit Évére* meghatározott napokon (például az Úr, a Szűzanya, a szent apostolok és védőszentek ünnepein, vagy Szent Péter székének ünnepén), ha bármely szent helyen részt vesznek egy ünnepélyes szentmisén vagy zsolozsmán, s ezen felül elimádkozzák a Hiszekegyet, annak bármely hivatalos formájában;
- d. – a *Hit Éve* bármely szabadon megválasztott napján, amikor hívő módon meglátogatják a keresztelőkápolnát vagy más egyéb helyet, ahol elnyerték a keresztség szentségét, amennyiben itt megújítják keresztségi fogadalmaikat, annak bármely hivatalos formájában;

A megyéspüspökök és eparchák, s mindazok, akik jog szerint egyenlő rangban állnak velük, ezen idő legalkalmasabb napján, a legkiemelkedőbb ünnepen (például 2013. november 24-én, Krisztus Király ünnepén, amellyel bezárul a *Hit Éve*) kioszthatják a *pápai áldást* a teljes búcsúval, amelyet mindazok a hívek élvezhetnek, akik jámborul fogadják ezt az áldást.

Azok a hívek, akik valódi bűnbánatot gyakoroltak, ám súlyos okból nem tudnak részt venni az ünnepi eseményeken (főként a szerzetesnők, akik örök klauzúrában élnek, a remeték és anakoréták, a bebörtönözöttek, az idősek, a betegek, és mindazok, akik kórházakban vagy egyéb ápolási központokban folyamatos szolgálatban állnak a betegek mellett...) elnyerhetik a teljes búcsút ugyanezen feltételek mellett, ha lélekben és gondolatban egyesülnek a jelenlévő hívekkel, különösen azokban a pillanatokban, amikor a Szentatya, vagy a megyéspüspökök szavait közvetíti a televízió illetve a rádió, s otthonukban vagy azon a

helyen, amelyet akadályoztatásuk okán nem tudnak elhagyni, elimádkozzák a Miatyánkot, a Hiszekegyet, annak bármely hivatalos formájában és más fohászokat, a *Hit Éve* célkitűzéseinek megfelelően, valamint felajánlják szenvedéseiket vagy saját életük szükségéit. Azon célból, hogy a bűnbánat szentsége és az isteni bűnbocsánat elnyerése a Kulcsok hatalma által lelkipásztori tekintetben könnyebben elérhetővé váljon, felkérjük az egyes helyek ordináriusait, hogy engedjék át a székesegyházakban és a *Hit Évére* erre kijelölt templomaikban az ott gyóntató kanonokoknak és papoknak azokat az engedélyeket, amelyek egyébként nekik vannak fenntartva (a keleti egyházak híveinek tekintetében a CCEO 728. kánonja 2. § szerint, esetleges fenntartás esetén a 727. kánon szerint, kizárva innen természetesen a 728. kánon 1.§-ában foglalt eseteket; a latin egyház hívei tekintetében a CIC 508. kánonjának 1. §-a szerint).

A gyóntatók, miután felhívták a hívek figyelmét azon bűnök súlyosságára, amelyeket a fenntartás vagy a törlés érint, határozzanak meg megfelelő szentségi penitenciát, amelyek a híveket a lehető legnagyobb mértékben a tartós megbánás állapotára vezetik és az esetek természetétől függően, rájuk kényszeríti az esetlegesen okozott botrányok és károk helyrehozatalát.

Végezetül a Penitenciária nagyon ajánlja az excellenciás püspök uraknak, akik a háromszoros *munus* (tanítás, vezetés, megszentelés) letéteményesei, hogy legyen gondjuk arra, hogy világosan elmagyarázzák híveiknek az itt a hívek megszentelése érdekében felsorakoztatott alapelveket és intézkedéseket, különös tekintettel az adott hely, kultúra és hagyományok körülményeire. Az egyes népek karakterének minél inkább megfelelő katekézis világosabban és az értelem számára előbb módon tárhatja fel ezeket, hogy a szívekben erősebben és mélyebben meggyökerezessen a vágy erre a különleges adományra, amelyet az Egyház közvetítésével elnyerhetnek.

A jelen rendelet érvényessége kizárólag a *Hit Évére* szól, bármilyen ezzel ellentétes intézkedés ellenére.

Kelt Rómában, az Apostoli Penitenciárium székhelyén, 2012. szeptember 14-én, a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén

Manuel Monteiro de Castro bíboros
legfőbb penitenciárius

Urunk, Jézus Krisztus,

te Isten országát hoztad el közénk, és meghívtál mindnyájunkat országodba.

Azt mondtad: Isten országa bennetek van.

Add, hogy egyre jobban megértsük: mi vagyunk az Isten országa!

Életünk terved megvalósítása legyen: a megváltás és Isten fiai szabadságának bizonyága a hétköznapokban.

Kérünk tőled a mai napon is jó gondolatokat és indításokat, hitet, reményt és akarást, hogy egyre szebb és nagyszerűbb legyen Isten országa szívünkben! Amen.

Krisztus lelke – kifogyhatatlan gazdagságod által –, szentelj meg engem!

Krisztus teste – önfeláldozó szenvedésed által –, üdvözíts engem!

Krisztus vére – szívednek rám áradó melege által –, ihless meg engem!

Krisztus kínszenvedése – azzal az erővel, amellyel kínjaidat elviselted –, erősíts meg engem!

Óh, édes Jézus – mert Te oly végtelenül jó vagy –, hallgass meg engem!

Sebeid mélyén – mert az biztos menedék nekem –, rejts el engem!

Gonosz ellenségtől – mert másképpen legyőznek –, oltalmazz meg engem!

Halálom óráján – amikor szívem remeg a félelemtől –, szólíts magadhoz engem!

És mert kezdettől fogva szerettél, vonzz magadhoz engem, hogy szentjeiddel dicsérjelek Téged, Uramat, Istenemet, mindörökké. Ámen.

Itt vagyunk, hozzád jöttünk, Urunk, Szentlélek!

Itt vagyunk, nagy bűnöktől terhelten, mégis a Te nevedben gyűltünk össze. Gyere közénk, légy velünk, áradj ki kegyelmeddel a szívünkben! Taníts meg, mit kell tennünk, jelöld ki az utat, hová és merre kell mennünk! Mutasd meg, mit kell cselekednünk, hogy a Te segítségével mindenben segítségére legyünk Neked! Irányítsd döntéseinket és vidd véghez azokat, mert Tiéd a dicsőség neve egyedül az Atyával és a Fiúval. Te, aki mindenekfölött szereted az igazságot, ne engedd, hogy összetörjük, amit Te rendeztél el! Tudatlanság ne vezessen félre minket, emberek tetszése ne tévesszen meg! Ne vigyenek rossz irányba bennünket a megtévesztések és hamis szándékok. Csak a Te kegyelmed kössön össze minket Veled. Add, hogy egyek legyünk Benned, és ne térjünk el az igazságtól. Ahogy a Te nevedben összegyűltünk, úgy engedd, hogy mindenben a gyermeki lelkület Lelke vezessen! Szilárdan kitartsunk a hit igazságában, hogy gondolataink soha ne távolodjanak el Tőled, és hogy az eljövendő világban örök jutalmat kaphassunk helyes cselekedeteinkért. Ámen.

Szentháromság egy Isten!

Hálát adunk neked szereteted vonzásáért és a hit kegyelméért, amely által megismerhetünk Téged, irgalmas és igaz Istenünket.

Köszönjük, hogy Jézusban megmutattad a hit győzelmes erejét, és Őt követve növekedhetünk az Isten- és az emberszeretben.

A szentmisében szemléljük hitünk szent titkát, és merítünk az éltető Forrásból, amely gyümölcsözővé teszi életünket.

Kérünk, növeld bennünk a hit bátorságát, erősítsd hűségünket Egyházad iránt, és add, hogy tevékeny hitünkkel munkatársaid lehessünk családunk, nemzetünk és az egész világ megszentelésében.

Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, hitvalló apostolok és vértanúk; magyar szentek és boldogok, könyörögjetekek érettünk! Ámen.

Hálát adok Neked, Uram, a hit kegyelméért, amelyet nekem ajándékoztál, és ez által a hit által megtapasztalhattam egy szebb és jobb világot, amelyet a lelkemben nap, mint nap megélhetek. Kérlek, Uram, hogy segíts hitem szerint élni! Segíts, hogy a hétköznapok forгатagában sem feledkezsem meg arról, hogy igazán hiteles keresztény lehessenek. Arra is kérlek, Uram, hogy ezt a hitet újra és újra erősítsd és növeld bennem! Ne engedd, hogy

hitemet valaha is elveszítsem, hanem segíts, hogy Egyházad vezetését elfogadva halálomig kitartsak hitemben és hitem által Benned éljek! Ezt kérem Jézus Krisztus, a Te Fiad által. Amen!

Uram, tudom, hogy a hit csak a kapcsolat elején látszik magánügynek.

Szeretném meghallani kezdeményező szavadat és igent mondani rá. Meghívásod nem zárhat be önző magányomba, hanem kinyit a valóságra, az élet teljességére. Hitem által kezet nyújtok a másik ember felé. Tudom, hogy hitem bekapcsol Isten népébe. Erősítsd legszemélyesebb ügyemet, hogy életet alakító közügy legyen. Élni, hinni és szeretni csak közösen lehet. Segíts ebben Szentlelked által. Amen.

Uram, rád bízom magam, és arra kérlek, vess véget nyugtalanságomnak! Rád bízom akaratomat. Rád bízom gondolataimat.

Rád bízom terveimet. A gondjaimat és az embereket mind rád bízom, Uram, mert hiszek Tebenned!

Ha félek az ellenség túlerejétől, Rád bízom magam. Ha rettegek saját árulásaim miatt, Rád bízom magam. Megoldatlan kérdéseimet, önmagamért való fáradozásaimat, kínlódó reménységemet Rád bízom, Uram, mert hiszek Benned!

Feladom a harcot a zárt ajtók ellen, és várok Terád, mert hiszem, hogy csak Te tudod kinyitni azokat. Nyisd ki az előtted bezárt szíveket, hogy befogadjanak Téged, a szeretet Istenét, és ők is tudjanak hinni Benned! Amen!

Uram, segíts kishitűségemen!

Nem, nem vagyok én igazán hitetlen, akarok hinni! Mindent igaznak tartok, amit mondasz, amit kinyilatkoztattál üdvösségünkre.

De valahogy nem járja át egészen teljes életemet, minden percemet az a biztos hit, az a meggyőződés, hogy egyedül Te vagy életünk ereje, egyedül te vagy a megoldás minden kérdésben, minden nehézségben, és hogy Te vagy minden szép és igaz dolog Ura, Te vagy minden jó eredmény hőse, mert nélküled semmit sem tudnánk elérni, megalkotni, felépíteni! Istenem, állj mellettem, biztass és erősíts a cselekvő hit kegyelmével! Amen!

Mennyei Atyánk!

Hálát adunk Neked azért, hogy képviselhetjük országodat és Egyházunkat előtted és az emberek előtt.

Kérünk, segíts, és adj a Te szeretetedbe és gondviselő jóságodba vetett hitet, hogy bűneink ellenére is jól végezzük el a ránk bízott feladatokat.

Kérünk, add, hogy az erőtlenek erőben részesüljenek, a buzgók az életszentség teljességére eljussanak, a bűnösök megtérjenek, a betegek meggyógyuljanak, a sötétségben élők megszabaduljanak a gonoszság erőinek kötelékeiből, a szűkölködők és szenvedők gondjaikban enyhülést kapjanak!

Bennünket pedig vezess el a teljes egységre Jézus Krisztus nevében, a mindenkor segítő Szűzanya közbenjárására, hogy hazánk, mint a Szeretet Földje felvirágozzon, és minden helyzetben megdicsőítse a Te neved a Szentlélek ajándékai és kegyelmei által.

Köszönjük, Atyánk, hogy kedves neked ez a föld, rajt a mi hazánk és benne a mi közösségünk, és szerető jóságodban megsegítesz minket. Ámen.

Hívek könyörgése a Hit-évére

Anyánk, az Egyház a Hit-évét hirdette meg. A háborús konfliktusokban, gazdasági krízisben, erkölcsi válságban, kétségbeesésben és féktelen dorbézolásban megfeneklett emberiség egyetlen lehetősége élő hittel megfogni a bennünket teremtő és szeretettel vezetni akaró Isten kezét. Evvel a meggyőződéssel imádkozzunk most ahhoz, Akit egyetlen Urunknak ismerünk el a hitben:

1. Imádkozzunk Benedek Pápáért és a szinódus résztvevőikért, hogy felismerjék az Új Evangelizáció szükségleteit és lehetőségeit és azt bölcsességgel, szeretettel tárják a XXI. század embere elé! Hallgass meg Urunk!
2. Imádkozzunk Isten népéért, az Egyházért, a közösségekért, a lelkeségi mozgalmak tagjaiért, hogy a hit újdonságát korszerűen, hitelesen és a szent hagyományokhoz ragaszkodva éljék meg és adják tovább! Hallgass meg Urunk!
3. Imádkozzunk a családokért, a fiatalokért és az őket korban és bölcsességben megelőző generációkért szeretetben és békeességben támogassák egymást és a hit ajándéka által életükkel tegyenek tanúságot az Örök Élet valóságáról! Hallgass meg Urunk!
4. Imádkozzunk azokért, akik nem fogadják el a II. Vatikáni Zsinat szellemét és határozatait, hogy lehessen az Egyház a tanításban és a liturgiában is egészen egy! Hallgass meg Urunk!
5. Imádkozzunk, hogy a Hit-éve a keresők, a kétkedők, az elutasítók számára a hit megtalálásának, a hívők számára pedig a hitben való elmélyülés ideje legyen! Hallgass meg Urunk!
6. Imádkozzunk elhunyt szeretteinkért, hogy hitük által és jócselekedeteik jutalmául Isten végtelen irgalmából elnyerjék az örök életet! Hallgass meg Urunk!

Szentháromság egy Isten! Hálát adunk neked szereteted vonzásáért és a hit kegyelméért, amely által megismerhetünk Téged, irgalmas és igaz Istenünket. Kérünk, növeld bennünk a hit bátorságát, erősítsd hűségünket Egyházad iránt, és add, hogy tevékeny hitünkkel munkatársaid lehessünk családunk, nemzetünk és az egész világ megszentelésében. Krisztus a mi Urunk által!

A HIT ÉVÉNEK MEGNYITÁSÁRA

Egyetemes könyörgés

A püspöki szinódust megnyitó szentmise fohásza alapján

A Hit (évében) évének kezdetén bizalommal kérjük Mennyei Atyánkat, hogy Szentlélek kiárasztása által újra tudatosítsuk, föllevenítsük, megtisztítsuk, megerősítsük és bátran megvalljuk hitünket!

1./A Hit évében, a Szentlélek ajándékozza meg az Egyházat a szeretet frissességével és az apostolok lelkesedésével, hogy az Evangélium új módon hangozzon fel az egész világon!

2./A Hit évében, a Szentlélek adja meg N. pápánknak és N. püspökünknek a hit ajándékát és a remény bátor tekintetét, hogy szolgálatukon keresztül vezessék az Egyházat Isten akarata szerint!

3./A Hit évében, a Szentlélek újítsa meg a házastársi kegyelmeket, adjon vigaszt a hitükért üldözött keresztényeknek és a fiatalok között fakasszon számos hivatást a papi szolgálatra és a megszentelt életre, hogy az emberiség gazdagodjon az Úr tanítványainak életszentsége által!

4./A Hit évében, a Szentlélek vezesse a hithirdetőket Isten arcának keresésében és tegye őket az igazság alázatos és szelíd szolgálóivá, hogy vezessék testvéreiket az Istennel való teljes szeretetközösségre!

5./A Hit évében, a Szentlélek gyújtsa lángra mindenki benn az igazság, a jóság és a szépség iránti vágyat, hogy minden ember dicsőítse Istent és mozdítsa elő a személy méltóságát.

Mennyei Atyánk! Tudjuk, hogy a szívbeli hit megigazulásunkra, a szájjal való megvallás pedig üdvösségünkre szolgál. Add kegyelmedet, hogy egyre jobban megismerjük hitünk igazságait, amit pedig hiszünk, arról bátran tanúskodjunk, és tettekre is váltsuk! Krisztus, a mi Urunk által.